ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera a soudců Mgr. Kamila Tojnera a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **O. Ch.**, zastoupen Mgr. Karlem Borkovcem, advokátem se sídlem Masarykova 31, Brno, proti žalované: **Masarykova univerzita**, se sídlem Žerotínovo nám. 617/9, Brno, o žalobě proti rozhodnutí prorektora žalované ze dne 21. 10. 2016, č. j. MU-IS/95326/2016/415509/LF-5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 10. 4. 2017, č. j. 30 A 216/2016 – 71,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalované **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a rozsudek krajského soudu

[1] Rozhodnutím děkana Lékařské fakulty Masarykovy univerzity ze dne 23. 9. 2016, č. j. MU-IS/95326/2016/415509/LF, bylo ukončeno studium žalobce

[2] ve studijním programu Všeobecné lékařství, obor Všeobecné lékařství, neboť úspěšně neukončil opakovaný předmět Biochemie I a nezískal minimální potřebný počet

kreditů podle čl. 12 odst. 2 studijního a zkušebního řádu Masarykovy univerzity (dále jen „studijní a zkušební řád MU“).

[3] Proti rozhodnutí děkana fakulty podal žalobce odvolání, ve kterém namítal nesprávné zapisování kreditů do různých semestrů a z toho plynoucí nutnost získání dalších kreditů v jarním semestru navíc, uvedení v omyl o zápisu kreditů za předmět „Pitevny II“ tvrzením proděkanky, nedostatečný přístup ke studijním materiálům a nemožnost vyplnit test z důvodu „nabourání“ jeho počítače. Žalobce také upozornil na jednu chybu v testových otázkách z předmětu Biochemie I z roku 2015 a na svůj zdravotní stav (Aspergerův syndrom a chronické bolesti břicha).

[4] Odvolání žalobce bylo zamítnuto rozhodnutím pověřeného prorektora žalované ze dne 21. 10. 2016, č. j. MU-IS/95326/2016/415509/LF-5, který námitku zápisu kreditů nepovažoval za rozhodnou pro posouzení důvodnosti odvolání. Žalobci byl umožněn zápis předmětu Anatomie III - cvičení (potřebný pro zkoušku z Anatomie) v jarním semestru 2016, aby si mohl doplnit chybějící zápočet. Současně žalobce úspěšně neukončil opakovaný předmět Biochemie I. Lékařská fakulta žalobci umožnila zapsání předmětů Biochemie I a Biochemie II současně, přestože Biochemie I je nutnou prerekvizitou pro absolvování navazujícího předmětu. Proti rozhodnutí žalované podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Brně.

[5] Krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Namítanou nepřezkoumatelnost rozhodnutí prorektora žalované soud neshledal. V důsledku předchozího vyloučení ze studia nemohl žalobce absolvovat podzimní semestr 2015, výuku v jarním semestru 2016 fakulta žalobci umožnila, neboť soud přiznal žalobě proti vyloučení ze studia odkladný účinek. Rozsudkem krajského soudu ze dne 23. 3. 2017, č. j. 30 A 131/2015 – 80, bylo rozhodnutí žalované o vyloučení žalobce ze studia zrušeno pro nepřezkoumatelnost. Přestože žalobce v důsledku nemožnosti absolvovat podzimní semestr musel v jarním semestru vykonávat studijní povinnosti i za semestr podzimní, krajský soud neshledal požadavky na žalobce kladené za nepřiměřené, jestliže shodné byly kladeny na jakéhokoliv studenta, nehledě k tomu, že žalobce kromě předmětu Anatomie III – cvičení nijak nespecifikoval předměty podzimního semestru jím vykonávané v semestru jarním. Zápis předmětů v semestru je zcela v dispozici a následně na odpovědnosti studenta, aby byl schopen semestr úspěšně absolvovat. Tvrzené nesprávné poskytnutí informace o výši potřebných kreditů (více než bylo ve skutečnosti) nemělo vliv na zákonnost rozhodnutí žalované, neboť to nemá vliv na skutečnost, že žalobce nedosáhl minimálního potřebného počtu kreditů. Zároveň soud konstatoval, že nesplnění podmínky absolvování zkoušky z Biochemie I samo o sobě založilo podmínky pro ukončení studia stěžovatele bez ohledu na počet kreditů. Zápis předmětu Anatomie III – cvičení do jarního semestru učinil stěžovatel o své vůli, přitom tímto měla fakulta umožnit stěžovateli získat další kredity. Zápis Biochemie II do jarního semestru 2016 byl vstřícným krokem fakulty, neboť Biochemii I stěžovatel neabsolvoval na jaře 2015, přičemž nutnou prerekvizitou pro zápis předmětu Biochemie II bylo úspěšné absolvování předmětu Biochemie I. Studium stěžovatele nebylo ukončeno z důvodu neabsolvování Biochemie II nebo všech zapsaných předmětů, ale proto, že stěžovatel neabsolvoval opakovaný předmět Biochemie I a současně alespoň takovou část ze zapsaných předmětů, aby dosáhl na minimální počet kreditů potřebný pro zápis do dalšího semestru.

[6] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce kasační stížnost.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalované

[7] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)

[8] Stěžovatel v kasační stížnosti namítá nepřezkoumatelnost rozsudku, neboť se soud nevypořádal s námitkou, že mu žalovaná předchozím vyloučením ze studia „zabránila“ se přihlásit ke zkouškám a vykonat seminární cvičení v podzimním semestru 2015. Dále se soud nevypořádal s tvrzením stěžovatele o tom, že mu proděkanka fakulty sdělila nesprávnou informaci o výši potřebných kreditů pro jarní semestr 2016. Stěžovatel i nadále považuje rozhodnutí žalované i jemu předcházející rozhodnutí děkana fakulty za nepřezkoumatelná. Stěžovatel zkoušku z předmětu Biochemie I „v jarním semestru se zkouškovým obdobím v září 2016 neskládal.“ Podle čl. 19 odst. 2 studijního a zkušebního řádu MU může student zkoušku z opakovaného předmětu složit také v opravném termínu, opravný termín však stěžovatel nemohl využít pro opakované vyloučení ze studia. Opakování předmětu Biochemie I nebylo žalobci umožněno, neboť nebyl připuštěn k praktickým cvičením a seminářům, ale toliko k přednáškám. Krajský soud učinil nesprávné skutkové i právní závěry o vlivu zabránění přístupu k literatuře v knihovně na studium stěžovatele a s tím související právo na vzdělání a přístupu k němu.

[9] V článku III kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že trvá na žalobních námitkách, s nimiž se krajský soud nevypořádal a následně uvedl zcela shodně jako v žalobě, že žalovaná zabránila stěžovateli ve studiu v podzimním semestru 2015, na základě čehož měl stěžovatel vysokou studijní zátěž v semestru následujícím, že byl uveden v omyl ohledně výše potřebných kreditů pro pokračování ve studiu, že mu byl omezen přístup do knihovny a že postup žalované je zneužitím zdravotního postižení stěžovatele.

[10] Ve vyjádření ke kasační stížnosti žalovaná uvedla, že stěžovatel se objektivně nemohl účastnit výuky v podzimním semestru 2015 a na základě výjimky ze studijního a zkušebního řádu MU byl zapsán do jarního semestru 2016. Neúčast ve výuce v podzimním semestru tak nebyla negativně zohledněna při hodnocení plnění studijních povinností stěžovatele. Pro úspěšné pokračování studia měl splnit stěžovat dvě podmínky - dosáhnout alespoň minimálního počtu kreditů (čl. 12 studijního řádu a zkušebního MU) a složit zkoušku z předmětu Biochemie I (čl. 21 odst. 1 studijního řádu a zkušebního MU). Stěžovatel získal zápočty ze zapsaných předmětů, ale požadovanou zkoušku nesložil. Předmět Biochemie I ukončil stěžovatel s hodnocením „F“ (neúspěšně, termín 26. 8. 2017) a k opravnému termínu dne 7. 9. 2017 se bez omluvy nedostavil. Stěžovatel tedy uplatnil možnosti přihlásit se na opravný termín, avšak tento termín řádně nevyužil. Praktická cvičení a semináře k předmětu Biochemie I absolvoval v předcházejících semestrech a dostal za ně kreditové ohodnocení. Žalovaná má za to, že se vypořádala se všemi odvolacími námitkami, které se vztahovaly k projednávané věci, přičemž stěžovatel nijak nespecifikuje, které jeho námitky měly být opomenuty. Stěžovateli byla pro jeho porušení knihovního řádu omezena toliko možnost absenčních výpůjček, prezenční výpůjčky mu

byly dostupné. Zároveň mohl využít např. knihovního fondu Moravské zemské knihovny. Omezením absenčních výpůjček nebylo narušeno právo stěžovatele na vzdělání.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[11] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a je tedy projednatelná.

[12] Poté přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[13] Kasační stížnost není důvodná.

[14] Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. *není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl*. Tvrzení stěžovatele o tom, že opakování předmětu Biochemie I mu nebylo fakticky umožněno, neboť nebyl připuštěn k praktickým cvičením a seminářům, je nepřípustné nové tvrzení podle § 104 odst. 4 s. ř. s., jelikož je stěžovatel neuvedl v žalobě. Nepřípustným novým tvrzením je také námitka stěžovatele, že zkoušku z „předmětu jarního semestru se zkouškovým obdobím v září 2016 neskládal“ (zřejmě z předmětu Biochemie I), zkoušku tak může absolvovat ještě v opravném termínu.

[15] Tyto námitky jsou v řízení o kasační stížnosti nepřípustné, neboť se v této části kasační stížnost *opírá o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl* (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), proto se soud nezabýval jejich důvodností

a) Námitka nepřezkoumatelnosti rozsudku a rozhodnutí žalované

[16] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu pro nedostatek důvodů. Za nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů jsou považována zejména taková rozhodnutí, z jejichž odůvodnění není zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při hodnocení skutkových i právních otázek a jakým způsobem se vyrovnal s argumenty účastníků řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52). Takovou vadou však napadený rozsudek netrpí. Důvody, které krajský soud vedly k zamítnutí žaloby, jsou z odůvodnění jednoznačně seznatelné. Krajský soud vylíčil konkrétní skutkové okolnosti, o něž své rozhodnutí opřel, uvedl úvahy, kterými se řídil při posouzení důvodnosti žaloby, a popsal závěry, ke kterým na základě těchto úvah dospěl (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44).

[17] Krajský soud konstatoval, že jakkoli vyloučení stěžovatele ze studia během podzimního semestru mělo vliv na průběh jeho dalšího studia, nejednalo se o natolik závažnou skutečnost, která by ovlivnila zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť fakulta

poté stěžovateli umožnila pokračovat ve studiu a zapsala mu předměty pro dosažení potřebného počtu kreditů. Na stěžovatele byly kladeny shodné požadavky jako na kteréhokoliv jiného studenta (absolvování předmětu Biochemie I) a dosáhnutí minimálního počtu kreditů. Rozsah zapsaných předmětů v jednom semestru je zcela na uvážení studenta, aby byl schopen je poté úspěšně absolvovat. Stěžovatel dle krajského soudu kromě předmětu Anatomie III – cvičení nespecifikoval další předměty z podzimního semestru, které musel „dohánět". K námitce o sdělení proděkanky o vyšším počtu potřebných kreditů v jarním semestru 2016 krajský soud uvedl, že takové nesprávné sdělení fakulty nebylo nijak prokázáno a i kdyby bylo, zásadně by neovlivnilo jednání stěžovatele, neboť podmínku minimálního počtu kreditů nesplnil. Omezení přístupu stěžovatele ke studijním materiálům krajský soud neshledal pro posouzení věci relevantní, účelovost postupu žalované z důvodu zdravotní stavu stěžovatele vyloučil.

[18] Z výše uvedeného je patrné, že krajský soud se řádně vypořádal s námitkami, které stěžovatel specifikoval v kasační stížnosti, zejména pokud stěžovatel v žalobě pouze obecně namítal nepřiměřené zatížení stěžovatele studijními povinnostmi v jarním semestru 2016.

[19] Stěžovatel nadále trvá na nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů. Namítanou nepřezkoumatelnost rozhodnutí děkana fakulty i prorektora žalované krajský soud neshledal, neboť odůvodnění obou rozhodnutí splňují požadavky ustanovení § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Rozhodnutí obsahují úvahy, které správní orgány vedly k jejich vydání, žalovaná se vypořádala s podstatou odvolání stěžovatele. V rozhodnutí o vyloučení ze studia je vysoká škola povinna se vypořádat se všemi relevantními námitkami, údajně opomenuté námitky však stěžovatel v žalobě nespecifikoval. Ani v kasační stížnosti stěžovatel neuvedl konkrétní opomenutou odvolací námitku. Lze proto odkázat na odůvodnění krajského soudu na straně 6 a 7 rozsudku o tom, jaké jsou náležitosti rozhodnutí správního orgánu, vysoké školy nevyjímaje, a že z požadavku přezkoumatelnosti rozhodnutí nevyplývá povinnost správního orgánu vypořádat se s každou námitkou účastníka bez ohledu na její relevanci pro posouzení věci. Námitka nepřezkoumatelnosti je proto nedůvodná.

b) Námitky proti ukončení studia

[20] V řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud přezkoumává především rozhodnutí a postup krajského soudu, stěžovatel je proto povinen uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí krajského soudu (rozsudky ze dne 15. 2. 2017, č. j. 1 Azs 249/2016 – 38, nebo ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012 – 351). Stěžovatel byl povinen v kasační stížnosti (také i v žalobě) dostatečně určitě vymezit namítané jednání žalované, které mělo vést k účelovému bránění v pokračování studia. Soud *ex officio* neprovádí dokazování za účelem konkrétních zjištění, ze kterých by mělo být patrné, jaký byl rozsah studijních povinností stěžovatele v jarním semestru 2016 a jaký měl být v případě předchozího nevyloučení stěžovatele ze studia. Jakkoli vyloučení stěžovatele ze studia po dobu podzimní semestru 2015 mohlo vést k nepřiměřené studijní zátěži stěžovatele v semestru následujícím, pouhé obecné tvrzení o tom, že v důsledku předchozího vyloučením ze studia byl stěžovateli znemožněn výkon seminárních cvičení v podzimním semestru a složení zkoušek ve zkouškovém období od 11. 1. 2016 do 16. 2. 2016, nijak nenahrazuje absenci tvrzení o rozsahu jím vykonávaných

studijních povinností v jarním semestru 2016. Kromě předmětu Anatomie III stěžovatel neuvedl, jaké studijní povinnosti plnil oproti obvyklému studijnímu plánu, nebylo tak možné posoudit míru nepřiměřenosti studijního zatížení stěžovatele v jarním semestru 2016 a tedy i podíl účasti žalované na nesplnění podmínek pro pokračování studia stěžovatele. Případné nezákonné vyloučení stěžovatele ze studia sice zakládá jeho legitimní očekávání nápravy zmaření studia v podzimním semestru žalovanou, avšak nikoli v rozsahu vyloučení podmínek pro pokračování studia dle studijního a zkušebního řádu MU spočívajících v úspěšném absolvování opakovaného předmětu Biochemie I a získání potřebného počtu kreditů za semestr, ve kterém bylo stěžovateli nadále umožněno pokračovat ve studiu (jarní semestr 2016). Jelikož důvodem ukončení studia bylo neúspěšné absolvování opakovaného předmětu Biochemie I a nedostatek kreditů, soud shodně s krajským soudem neshledává příčinnou souvislost mezi zvýšenou studijní zátěží spočívající v absolvování jednoho předmětu navíc oproti ostatním studentům. Soud nijak nehodnotí obtížnost daného předmětu, ale důvodem ukončení studia nebylo neabsolvování předmětu Anatomie III – cvičení nebo výlučně absence kreditů za daný předmět (což stěžovatel ani netvrdil).

[21] Rovněž možnost přezkumu tvrzení stěžovatele o nesprávné informaci o výši potřebných kreditů za jarní semestr 2016 je limitována obecností jeho námitky. Obecné žalobní tvrzení o nesprávném počtu nezbytných kreditů stěžovatel doplnil při soudním jednání dne 10. 4. 2017 tak, že byl nesprávně informován proděkankou, že podmínkou pokračování studia je nabytí 27 kreditů, nikoli 20 kreditů. Zkoušku z předmětu Biochemie I hodlal absolvovat pouze z důvodu nesprávné informace o potřebné výši kreditů, neboť za takovou zkoušku by získal více kreditů. Toto tvrzení stěžovatele se však míjí s důvodem rozhodnutí o ukončení studia, tedy že absolvování předmětu Biochemie I bylo nutným předpokladem pro pokračování ve studiu. Podle čl. 21 odst. 1 studijního a zkušebního řádu MU je předmět, který student neukončil úspěšně, automaticky zapsán v nejbližším semestru. Podle čl. 21 odst. 2 studijního a zkušebního řádu MU studentovi, který po vyčerpání možností v opravném termínu neukončil opakovaný předmět úspěšně, nevzniká právo zápisu do následujícího semestru. Nebylo tak v dispozici stěžovatele, zda zkoušku z předmětu Biochemie I absolvuje v jarním semestru či nikoli, pokud hodlal pokračovat ve studiu.

[22] Pokud byl stěžovatel nesprávně informován o výši potřebných kreditů v jarním semestru 2016 a na základě toho se v semestru přihlásil na předměty, které následně nebyl schopen úspěšně absolvovat, potom pouze takto vymezené obecné tvrzení bez specifikace předmětů obvyklých pro jarní semestr 2016 a předmětů zapsaných navíc vylučuje možnost věcného přezkumu námitky stěžovatele, neboť nelze posoudit míru nepřiměřenosti zátěže studia stěžovatele. Samo o sobě poskytnutí nesprávné informace o výši kreditů ve smyslu vyššího počtu než potřebného nemá právní relevanci na důvody ukončení studia – nesložení zkoušky z Biochemie I a nedostatek kreditů pro pokračování studia v dalším semestru. I tento závěr krajského soudu je tedy správný.

[23] Ani námitka stěžovatele o „neprovedení důkazu nesložení zkoušky“ krajským soudem není důvodná. Skutkový závěr o nesložení zkoušky z předmětu Biochemie I krajský soud opřel o výpis z informačního systému žalované, dle kterého zkoušku z předmětu Biochemie I absolvoval dne 26. 8. 2017 s hodnocením „F“ (neúspěšně) a

k opravnému termínu dne 7. 9. 2017 se bez omluvy nedostavil. V žalobě však stěžovatel neučinil předmětem soudního přezkumu otázku nesložení zkoušky z Biochemie I. Stěžovatel netvrdil, že podmínky pro pokračování ve studiu splnil, nýbrž že je splnit nemohl v důsledku předchozího vyloučení ze studia. Pokud tedy stěžovatel v žalobě netvrdil, že zkoušku složil, resp. že má i nadále možnost zkoušku složit, nebyl krajský soud povinen provádět důkaz o tom, že stěžovatel neabsolvoval předmět Biochemie I úspěšně složenou zkouškou.

[24] Přestože vyloučením ze studia bylo stěžovateli zabráněno složit zkoušku z opakovaného předmětu Biochemie I v podzimním semestru 2015, v jarním semestru tuto možnost již měl, využil jí, přihlásil se ke zkouškám, avšak úspěšně zkoušku neabsolvoval. Nesplnil tak podmínku pro pokračování ve studiu bez ohledu na nemožnost studia v podzimním semestru 2015. Absolvování předmětu Biochemie I je předpokladem pro absolvování předmětu Biochemie II. Pokud žalovaná přesto stěžovateli umožnila absolvování Biochemie II v jarním semestru, jednalo se o vstřícný krok žalované, reflektující zabránění studia v předchozím semestru, nikoli projev zneužití vrchnostenského postavení žalované.

c) Námitky svévolného postupu žalované

[25] Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s hodnocením krajského soudu, který shledal, že stěžovateli byl odepřen bezplatný přístup ke studijním pomůckám ve fakultní knihovně z legitimních důvodů (pohledávka knihovny za poškozené knihy ve výši 13.550 Kč), přičemž omezení se vztahovalo pouze na absenční, nikoliv prezenční výpůjčky studijní literatury, proto nelze v takovém postupu fakulty shledávat šikanózní jednání, které by neoprávněně bránilo stěžovateli v plnění jeho studijních povinností. Právo na vzdělání nelze vykládat natolik extenzivně, aby zahrnovalo i právo studenta vysoké školy na bezplatné studijní pomůcky. Bez ohledu na majetkové poměry studenta nelze absenci studijní literatury v knihovně považovat za takovou překážku ve studiu, která by byla v rozporu s právem na vzdělání dle čl. 33 Listiny základních práv a svobod.

[26] Jakkoli zdravotní obtíže mohou stěžovatele limitovat v řádném plnění studijní povinností, povinnost absolvovat opakovaný předmět a dosáhnout stanovený počet kreditů pro pokračování ve studiu je povinností každého studenta. Vytváření předpokladů pro narovnání nerovností přístupu k dosažení vzdělání daných zdravotním hendikepem studenta je nepochybně významným úkolem zejména veřejných vysokých škol. Nelze je však vykládat ve smyslu vyloučení základních požadavků pro pokračování studia závazných pro každého studenta. Žalovaná je garantem odbornosti výuky a tedy i odbornosti absolventů studia, rezignace na splnění odborných povinností absolventů by bylo popřením účelu žalované i veřejného zájmu na ochraně zdraví. Soud neshledal v postupu žalované účelovost nebo zneužití zdravotního postižení stěžovatele.

IV. Závěr a náklady řízení

[27] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl. Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro zrušení napadeného rozsudku ani z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), proto zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[28] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, nemá tak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalované v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2018

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu